

GLEMMER DU

TÅRNBY KOMMUNES LOKALHISTORISKE TIDSSKRIFT

MARTS / APRIL 2017

KASTRUP GLASORKESTER

Verdens første glasorkester

NUMMER 2 / 2017

FORSIDE:

Kastrup Glasorkester ved sangerstævne i 1935 i Kastrup. Yderst til højre ses Hugo Møller, som skabte glasinstrumenterne, og ved siden af, Kai Olsen, der fik ideen til et glasorkester. Til venstre ses de oprindelige, lange trompeter fra 1934, men efterhånden fik Hugo Møller fremstillet instrumenter, der lignede de almindelige blæseinstrumenter i messing – blot uden ventiler.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B6689

COPYRIGHT:

Ophavsretten på billederne og illustrationerne tilhører Tårnby Stads- og Lokalarkiv, en anden institution eller en professionel fotograf. Fotografierne må ikke bruges i andre sammenhænge uden tilladelse. Har du brug for et billede eller en illustration, kan du henvende dig til Tårnby Stads- og Lokalarkiv.

For enkelte billeder har det været umuligt at finde frem til den retmæssige ophavsretsindehaver. Dersom Tårnby Stads- og Lokalarkiv krænker ophavsretten, er det ufrivilligt og utilsigtet. Såfremt du mener, der er materiale, der tilhører dig, bedes du derfor kontakte bibliotek@taarnby.dk

KILDER:

A441 Glasorkestret 78.067

A286 Børnehjælpsforeningen for Tårnby Kommune 38.2

Fryklund, Daniel: Blåsinstrument av Glas. Hälsingborg 1934.

E5 - Erindring af Kai Olsen - Et lille samfund.

HVIS DU VIL VIDE MERE:

Tjek arkivets del af bibliotekets hjemmeside på www.taarnbybib.dk

ISSN 1397-5412

© Tårnby Stads- og Lokalarkiv 2017

Tidsskriftet GLEMMER DU

Tekst og redaktion: Lone Palm Larsen

Layout: Anne Petersen

Trykkeri: Rosendahls Schultz Grafisk

KASTRUP GLASORKESTER

Verdens første glasorkester

Verdens første glasorkester startede ved en fodboldkamp, hvor det ene hold – glasmagerne – skulle muntres op med glasinstrumenter. Anledningen var Børnehjælpsdagen i 1934 i Kastrup. Idemanden var glasmager Kai Olsen, og det var glasmager Hugo Møller, der udførte det svære arbejde med at blæse og forme glasset til de skrøbelige instrumenter. Begge arbejdede på Kastrup Glasværk.

Du kan her læse historien om det berømte glasorkester og deres glasinstrumenter. Materialet bag Glemmer Du stammer fra samtidige scrapbøger, som Kai Olsen og senere hans søn, Gunner Olsen, har samlet. Kai Olsen har i 1972-1978 skrevet sine erindringer, som arkivet har fået. Foruden er Gunner Olsen også interviewet.

Glasmagerne udgjorde et lille samfund i lokalsamfundet. De havde egne traditioner, hvor deres orkester spillede til blandt andet julefest og pinsemorgen. Glasorkestret spillede ved mange Børnehjælpsdage og ved velgørenhedsarrangementer i det hele taget. Fotograferet i 1935.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B6689

KASTRUP GLASVÆRK

Allerede i 1847 startede Kastrup Glasværk. Det var dengang en filial af Holmegaard Glasværk. Fra 1873 blev Kastrup Glasværk et selvstændigt aktieselskab. Fra 1880 blev Hellerup Glasværk en del af Kastrup Glasværk. Langt senere, i 1965, blev Holmegaard og Kastrup Glasværk fusioneret. Det kom til at betyde, at der fra 1968 ikke længere blev produceret håndlavet glas i Kastrup. Til sidst blev det i 1979 besluttet, at Kastrup Glasværk helt skulle lukkes.

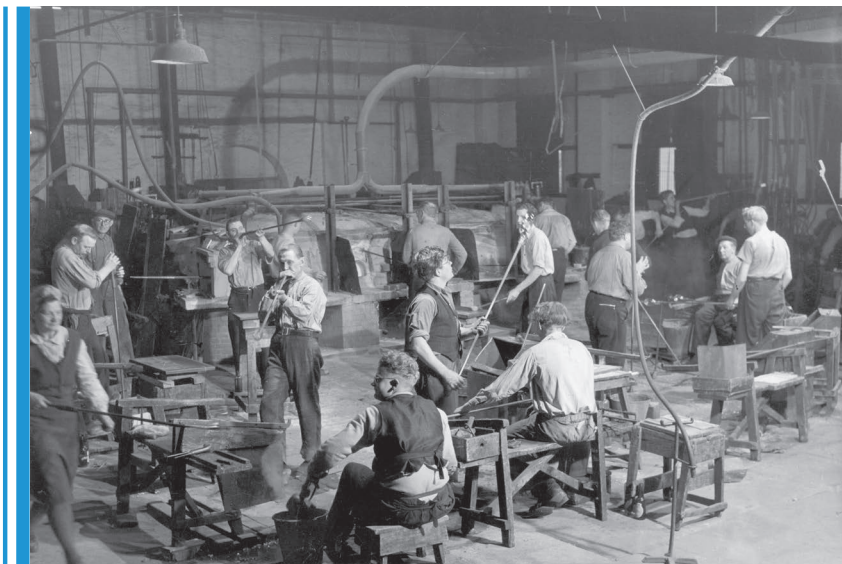
Sammen med væverierne og mange andre virksomheder

i Kastrup kom glasværket til at udgøre et industriområde, og den industrielle udvikling fortsatte med at ændre landsbyen Kastrup. Det betød mange arbejdere – både faglærte og ufaglærte. De havde stolte traditioner og stor selvbevidsthed, hvilket gjaldt for glasværkets arbejdere, hvor en del var aktive politisk og fagpolitisk.

Kastrup Glasværk var på mange måder et samfund i samfundet. Foruden virksomheden var der arbejder-

boliger på et, to og tre værelser, marketenderi, forsamlingsal og ikke mindst en skole for glasværkets børnearbejdere og nogle få aldersboliger. Dog ikke alt gennem hele glasværkets historie.

Ikke nok med at glasmagerne var sammen om arbejdet – det lille glassamfund var også sammen i fritiden. Der var mange fester og traditioner, som glasmagernes hornorkester spillede til.

De travle glasmagere puster glas ved ovn nr. 2 på Kastrup Glasværk. Foruden det hårde og varme arbejde var der også en del sang, imens der blev arbejdet, beretter Kai Olsen i sine erindringer. I alle tilfælde har mange været musikalske og har været med i glasmagernes orkester og sangforening. Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B2843

HJÆLP TIL BØRN

Kai Olsen beretter i sine erindringer om bevæggrundene for at indsamle penge via Børnehjælpsdagen:

”Afholdelse af børnehjælpsdag en gang om året var et velkendt fænomen i København, men her i Kastrup havde man hidtil ikke haft tanke for det. Nu havde en kreds af lærere imidlertid besluttet at anskaffe en weekend-hytte til benyttelse for skolebørnene som svagbørnskoloni. For at skaffe penge til dette formål ville man afholde børnehjælpsdag på Kastrup Skole. Dette var i 1934.”

En af begivenhederne ved Børnehjælpsdagen var en fodboldkamp, som Kai Olsen har beskrevet nærmere:

”Glasmagerne modtog et brev fra lærerne på Kastrup Skole, hvori de meddelte, at de fandt tiden inde til afvikling af det gamle “had” fra Hytteskolens tid, og de mente, det kunne ske ved en fodboldkamp, som kunne afholdes til fordel for Børnehjælpsdagen – hvis vi ellers turde modtage udfordringen. Vi tog handsken op, og jeg fik det hverv overdraget at samle et fodboldhold med forhenværende hyttedrenge, som

straks gik i træning. Og det var sandelig gæve gutter. Målmanden til eksempel vejede 250 pund, men han betingede sig nu også at få en stol med i målet, for - som han sagde: Der kan jo ikke blive meget for mig at gøre med et sådant hold, vi stiller på benene!”

Kai Olsen fortæller videre: ”Jeg fik den idé, at vi kunne anskaffe os nogle glastrør, som vi kunne tude i hver gang, de forhenværende hyttedrenge lavede mål, og den idé forelagde jeg for en anden glasmager, Hugo Møller, som havde med vort blæseorkester at gøre, og som tillige var kendt for sin snilde og fingerfærdighed. Han svarede mig: Skal vi lave noget i den retning, så skal det være glashorn til at spille på, og det går vi to i gang med nu!”

Glasmagerne fra Kastrup havde allerede et hornorkester med messinginstrumenter, så det var i starten ikke så vanskeligt at rekruttere til glasorkestret. Dog var der allerede i begyndelsen enkelte, der ikke var glasmagere, men dengang var de alle i familie med nogen fra Kastrup Glasværk.

BØRNEHJÆLPSDAG

I slutningen af 1933 blev der blandt Lærerforeningen for Taarnby Kommune sendt indmeldelseslister til Børnehjælpsforeningen rundt til skolerne i kommunen. Det blev til omkring 120 medlemmer inden den stiftende generalforsamling den 22. januar 1934. Foruden lærere, deriblandt lærer Roald Andersen og overlærer Johannes Feldvoss, deltog også jordemoder fru Karen Rasmussen, sognerådsformand N.P. Nielsen samt flere andre borgere og politiske aktive.

På arkivet er der materiale helt frem til 1964, men der findes ikke noget fra tiden efter. Det vides heller ikke, hvornår Børnehjælpsforeningen blev opløst og ikke længere indsamlede midler til mindrebedemidlede børn. Af materialet kan det dog minutiøst ses, hvilke indtægter og udgifter der var til afholdelsen af Børnehjælpsdagen, samt til hvilke formål der blev uddelt midler.

KAREN RASMUSSEN

I 1933 blev jordemoder Karen Sofie Rasmussen valgt ind i sognerådet for Socialdemokratiet.

Det var hun indtil den 1. januar 1937, hvorefter hun udtrådte på grund af sygdom. Hun var den første kvinde, der blev valgt ind i Tårnby Sogneråd. Karen Rasmussen, der blev født i 1872, var faglig aktiv i Den Almindelige Danske Jordemoderforening, hvor hun var medlem af hovedbestyrelsen fra 1918-1925. Hun betegnes som en af foreningens mest farverige medlemmer og en markant personlighed. Karen Rasmussen kom til Kastrup i 1928 og blev privatpraktiserende jordemoder her. Da hun blev valgt ind i sognerådet for socialdemokraterne i 1933, var hun opstillet som nr. 14, men sprængte listen og kom ind i sognerådet med mange personlige stemmer. Karen Rasmussen sad foruden i sognerådet også som medlem af følgende udvalg: Belysningsudvalget, boligudvalget, forsørgelsesudvalget og udvalget om vandforsyningsanlæg. Hun var også med til at opstarte Børnehjælpsdagen i Tårnby. Bag Børnehjælpsdagen var en forening. Til den første bestyrelse blev hun valgt som suppleant ligesom Johannes Feldvoss, der dengang var overlærer for Kastrup Skole.

Karen Sofie Rasmussen ses her som den eneste kvinde i sognerådet på tur til Tårnby Kommunes husvildebarakker først på Ugandavej i tiden omkring 1933 til 1935. Omgivet af børn står sognerådsformand Niels Peter Nielsen. Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B1251

DEN FØRSTE OPTRÆDEN

Der var ingen tvivl om, at både fodboldkamp og glasorkestret tiltrak et stort publikum ved den første Børnehjælpsdag.

”Da Børnehjælpsdagen op-
randt, stillede glasmagerne
med et flot udklædt fodbold-
hold, og i spidsen for dette
hold et orkester med høje hatte
og med seks lange glastrompe-
ter – og vi kunne spille! Efter
en marchtur byen rundt, svin-
gede vi ind på fodboldbanen
ved Saltværksvej, og vi havde

nu en hale på et par hundrede
mennesker efter os. Blev det
ikke succes for vort fodbold-
hold, så blev det i hvert fald til
succes for glastrompeterne!”

Resultatet af kampen var
imidlertid ikke så opløftende:
”I sandhedens interesse må
jeg vel fortælle, at glasma-
gerne tabte fodboldkampen
med 1-10, men sjældent har så
mange mennesker overværet
en fodboldkamp i Kastrup, og
aldrig har Børnehjælpsdagen
fået så mange penge ind i en-
tré som den dag.”

I 1934 gav fodboldkampene 324,72 kr. i indtægter, hvilket var det næsthøjeste beløb indsamlet ved en attraktion det år – kun overgået af salg af lodsedler, hvor de fleste af præmierne var donerede - blandt andet frikort til den nyopførte Søbadeanstalt, som Tårnby Kommune havde opført i sommeren 1932. Det var afløseren for det første søbad. Den hårde vinter i 1939 ødelagde søbadet totalt. Det blev kaldt ”den gule” og lå ud for Saltværksvej. Søbadet var ret moderne for sin tid.

KASTRUP GLASVÆRKS SKOLE

Skolen blev oprettet i 1847 samtidigt med glasværket, formentlig så hyttedrengene eller hyttespurvene, som de også kaldtes, kunne gå i skole på tidspunkter, der passede ind i glasværkets produktion. Omtrent en fjerdedel af de ansatte var børn, da de første reguleringer af børnearbejdet blev gennemført i 1873. Begrænsninger i brugen af børn i industrien blev gradvist indført. Indtil det i 1913 kun var børn over 14 år, dvs. som ikke

længere skulle gå i skole, der måtte arbejde på fabrikkerne. Derefter blev børnenes tidligere arbejde varetaget af kvinder og unge, der var færdige med deres skolegang.

Skolen lukkede helt i 1915. På det tidspunkt var der næsten ingen elever tilknyttet glasværksskolen.

Fodboldkampen ved Børnehjælpsdagen i 1934 var således et opgør mellem glasværksskolens elever og lærere fra Kastrup Skole.

UNIKKE GLASINSTRUMENTER

Der findes instrumenter af glas, der er ældre end glasinstrumenterne fra Kastrup. En del af disse tidlige, er mere prydstykker i krystal end egentlige musikinstrumenter. Særligt nogle glasfløjter fra starten af 1800-tallet er havnet rundt om på europæiske museer, men glasinstrumenterne fra Kastrup er unikke. Det slog en svensk universitetsuddannet fast fra starten af. Hans navn var Daniel Fryklund. I 1934 publicerede han et lille skrift om instrumenter i glas, hvor der også var en omtale af

Kastrup Glasorkesters instrumenter. Hans skriv udkom i kun 25 eksemplarer. Han havde samlet sin egen store samling af alverdens musikinstrumenter i sin lejlighed. Han fik også set Kastrups sjældne og enestående spilleinstrumenter. Daniel Fryklund var meget begejstret, da han fik dem at se. Han skrev følgende i sit hæfte:

”På sista tiden ha i Danmark glasinstrument även förfärdigats vid Kastrup Glasværk och med utmärkt resultat: instrumenten äro vackra till det yttre och ha en god ton. De trakteras med stor skicklighet av en orkester, som bildats bland glasmakarna.”

Henvisninger til den svenske musikekspert er jævnlige blevet trukket frem i scrapbøgernes mange avisartikler.

BESTEMMELSEN

Allerede fra starten af bestemte samtlige medlemmer af Glasorkestret sig for, at instrumenterne skulle på Musikmuseet, når der ikke længere kunne spilles på glasinstrumenterne. Dokumentet blev underskrevet

Hugo Møller var glasmager på Kastrup Glasværk. Han skabte glasinstrumenterne ved hjælp af sit musikalske talent og sine rige evner som glasmager. Derudover besad han en engelsk tålmodighed, og han blev ved med at prøve, indtil instrumentet var afstemt med de øvrige. Han blev født 1868 og døde i januar 1939.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarliv, B4919

af Hugo Møller og Kai Olsen allerede den 3. april 1937. Instrumenterne var medlemmernes ejendom, og bestyrelsen for orkestret afgjorde, hvad glasinstrumenterne kunne benyttes til. I praksis var det til velgørenhed og kulturelle formål samt i nogen grad også faglige og fagpolitiske sammenhænge, især hvis det samtidigt kunne fremvise glasmagerens fag.

DE FØRSTE OG ENESTE
Glasinstrumenterne i Kastrup Glasorkester er afstemt i forhold til hinanden, og de kan derfor spilles på i orkestersammenhænge. På Hellerup Glasværk havde glasmagere derfra også fremstillet nogle ustemte glasinstrumenter. Det fremgår af en af scrapbogens avisartikler fra 1938. Konklusionen var dog stadig, at Kastrup Glasorkester var det eneste og det første glasorkester i verden med forskellige typer instrumenter afstemt til hinanden, så der kunne spilles sammen i et orkester. Da Glasorkestret i 1938 var i Næstved, som huser Holmegaard Glasværk, var der heller ingen protester over, at dem i Kastrup var de første og eneste, der havde et glasorkester med glasinstrumenter. Blandt de forskellige glasværker og glasværksarbejdere har der altid været en vis konkurrence – om hvem, der var de bedste og lignende. Det er også blevet forsøgt med de orkestre, der var tilknyttet glasværket. Langt senere blev der i Sverige fremstillet glasinstrumenter med ventiler, hvor det i en svensk tv-udsendelse i 1990 blev påstået, at den svenske

tuba i glas var de første. Det blev ikke forbigået i tavshed, og Gunner Wentzel Olsen tog til genmæle ved at fortælle om Kastrups unikke glasinstrumenter, som var meget tidligere. Producenten af udsendelsen beklagede, at der ikke havde været en korrekt undertitel på programmet. Ligesom sin far var Gunner Wentzel Olsen en god ambassadør for Kastrup Glasorkester og dets instrumenter. Tubaen med ventiler kunne ikke spille og blev derfor destrueret, så glasorkestrets tuba er stadigvæk den eneste spillende i glas.

INDSAMLING OG UDDELING

Af Børnehjælpsdagens regnskab fra 1934-1935 fremgår det, at der blev udleveret fodtøj for 545,63 kr. og beklædning for 232,82 kr. til trængende børn. Det var i 1930'erne mange penge, så der har helt sikkert været et behov for at hjælpe særligt børnene, sådan som lærerforeningen ganske rigtigt kunne se, da de tog initiativ til foreningen. Senere blev de indsamlede beløb langt større. Der blev udelt 16.000 kr. til Solkolonierne,

5.000 kr. til Børnehjælpsforeningen og 1.500 kr. til Skottegårdsskolens Orkester. Af mindre beløb blev der i 1959 uddelt 800 kr. til Arbejdersamaritterne, Kastrup Skoles og Korsvejens Skoles weekendhytter fik hver 500 kr., og Kløvertroppen fik 100 kr. af de uddelte penge. Resten af det indsamlede over 21.000 kr. blev overført til 1960 – velsagtens til opstart af den næste Børnehjælpsdag.

Der var tidligere også blevet uddelt til andre foreninger – særligt spejdergrupper – og til de dengang private børnehaver og fritidshjem.

NYE KOMMER TIL

Hugo Møller fortæller i et interview i 1938, formentlig til avisen Socialdemokraten, at Glasorkestret var startet ud med nogle meget lange horn, men at de havde udvidet med althorn, kornet, basun og tuba igennem de fire år, der var gået, siden Kastrup Glasorkester var blevet dannet.

Efter fotografierne i scrapbøgerne at dømme så er de første lange glashorn gået tabt en gang efter 1946.

Overalt hvor Glasorkestret spillede, vækkede de gennemsigtige glasinstrumenter beundring. Fra venstre ses en ubekendt fanebærer, herefter Kai Olsen, Erik Hansen, Gustav Haack, Peter Lind?, Hugo Møller og Sofus Hansen.

Fotograf: Holger Damgaard. Fotograferet i 1934.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B6690

BØRNEHJÆLP I 1935

I 1935 blev glasorkestret benævnt som en sekstet, dvs. seks musikere på seks instrumenter. Alle var trompeter, men i forskellige længder. De meget lange trompeter lignede mere horn og var helt op til 1,5 meter lange. De har sikkert været meget mere udsatte med den længde end de senere glasinstrumenter, som mere lignede de almindelige blæseinstrumenter i messing. På det tidspunkt kunne orkestret spille en snes numre, som var specielt beregnet til glasinstrumenterne med natur-toner. Det var Hugo Møller og Kai Olsen, der stod for melodierne.

I scrapbogen beskrives i en avisartikel, som havde overskriften Verdens eneste glasorkester, hvordan en del af Børnehjælpsdagen blev afholdt. Der var tre fodboldkampe. Efter den første overrakte den nytiltrådte sognerådsformand Richardt Jacobsen en pokal til det vindende hold. Den anden kamp var mellem glasmagere og handlende fra Kastrup – dvs. butiksejere af forskellig slags. Fodboldkampen blev dømt af sognerådsformanden Richardt Jacobsen.

Kampen blev vundet af glasmagerne med 3-2. Derefter var der en tredje kamp mellem de to tabende hold.

Glasorkestret var med under hele den begivenhed. De var med i optoget hen til fodboldbanen ved Amager Strandvej – ikke langt fra væveriet Plyssen. Under selve indmarchen på banen spillede de lange glasinstrumenter også, ligesom der blev afholdt en mindre koncert med nogle få numre. Det må have været virkeligt anstrengende både at gå og blæse i de sarte instrumenter.

RICHARDT JACOBSEN

Da Niels Peter Nielsen valgte at trække sig som sognerådsformand efter 18 år på posten, blev Richardt Jacobsen valgt som sognerådsformand. Han blev valgt ind i sognerådet i 1933. Han blev født i 1899 og kom til Amager som gartnermedhjælp.

Fra den 1. oktober 1952 ændrede Tårnby status fra landkommune til købstadskommune. Sognerådet blev ændret til Kommunalbestyrelse og sognerådsformand til borgmester. Dermed blev

Richardt Jacobsen til borgmester. Han døde den 13. maj 1958 af et hjertestop, hvorefter Jørgen Elkær-Hansen blev valgt som borgmester.

VELGØRENHED

Glasorkestret spillede udelukkende til velgørenhed og kulturelle begivenheder. De deltog mange gange i Børnehjælpsdagen, blandt andet hvert år fra 1934 til 1937. Ved 10 års jubilæet for Børnehjælpsdagen i Tårnby gentog Glasorkestret

succesen med at spille til en velgørende fodboldkamp. Det var den 25. august 1944, hvor også lærerorkestret på violiner festliggjorde venskabskampen mellem glasmagere og lærere – ligesom det havde været i 1934. Kastrup Glasorkester var også med til en festligholdelse af Grundlovsdag i Dragør i 1936, hvor der var tilføjet basuner til orkestret. Næste år spillede orkestret ved en Grundlovsfest i Søborg, hvor der blev sunget Danmark for Folket og Ungdom er ikke det sløvede Sind.

Yderst til højre – helt klædt i hvidt – ses den nytiltrådte sognerådsformand Richardt Jacobsen. Han var dommer ved fodboldkampen mellem glasmagerne og de handlende ved Børnehjælpsdagen i 1935. I baggrunden ses Plyssens fabriksshal med de flotte shedtage.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B6691

I efteråret 1938 spillede Glasorkestret ved mange andre velgørende fester blandt andet for DUI (De Unges Idræt) på Østerbro, DUI på Islands Brygge og ved en fest på Damhuskroen, hvor overskuddet gik til julevelgørenhed.

Det blev til mange flere koncerter gennem tiden, hvor der blev spillet for den gode sag. Fra 1934 til 1959 blev det til over 410 arrangementer.

MINDEFEST FOR SABRO

I 1938 arrangerede Forældreforeningen en mindefest for Peter Sabroe på Kastrupfortet. Der skulle skaffes midler til at fortsætte Sabroes arbejde. Blandt de optrædende var Glasorkestret med Hugo Møller som dirigent.

Peter Sabroe var en socialdemokratisk politiker. Han sad i Folketinget fra 1901 til sin

Kastrup Glasorkester med 11 medlemmer – dog er enkelte ikke glasmagere, men i familie med glasmagere. Fotograferet i 1938.

Forreste række fra venstre: Oskar Andersen, der er bror til Kai Olsens kone, Erik Hansen, Hugo Møller, Max Andersen, der også er bror til Kai Olsens kone og Yngve Lindberg.

Bageste række fra venstre: Eik, Ernst Nielsson, Kristian Arved Arvedsen, Kai Olsen, Sofus Hansen og Gustav Haack.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalkiv, B6694

død i 1913. Han omkom, da et tog kørte galt. Han blev kun 46 år gammel. Han tog de undertrykte og børnene i forsvar. Han fik blandt andet oprettet et børnehjem. Der var altså 25 år efter hans død stadig brug for at mindes ham og fortsætte hans gode gerninger.

OPBEVARING

De skrøbelige instrumenter har også fået specialkasser, som hvert enkelt instrument kan ligge i, uden at støde ind i de andre. Samtidig er de meget tætpakkede, så al plads udnyttes, så der ikke skal slæbes mange kasser frem og tilbage ved hver koncert. Trækasserne blev fremstillet i omkring 1938. Ikke desto mindre skete det utænkelige, at en af kasserne faldt ned fra en bil efter en koncert. Efterfølgende turde Kai Olsen og de øvrige i lang tid ikke at åbne den kasse med instrumenter af frygt for, hvad de ville finde. Instrumenterne var dog uskadede, da de åbnede kassen.

Igenem årene er historien blevet fortalt mange gange, både når der var interview til aviser og blade, og tillige når

Kastrup Glasorkester har givet koncert. De små fortællinger mellem de forskellige melodier har givet medlemmerne tid til at få pusten mellem numrene. Det kræver nemlig en del lungekapacitet at blæse i et horn i almindelighed – og i et glashorn i særdeleshed.

Glasinstrumenterne stod oprindeligt hjemme hos Kai Olsen på Søvang Allé, og senere hos sønnen Gunner. Nu opbevares de i arkivkælderen på Tårnby Stads- og Lokalar-kiv som et indlån fra Gunner Wentzel Olsen.

Glasinstrumenterne i deres specialfremstillede trækasse.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalar-kiv

Fra tid til anden bliver et udvalg af instrumenterne udstillet i lokalhistoriske udstillinger i kælderen på Kastrupgård.

HUGO MØLLER

Hugo Møller var den egentlige skaber af glasinstrumenterne. Det var ham, der tålmodigt blæste glasset og formede instrumenterne, så de ikke kun så godt ud, men også havde en god klang og var afstemt til hinanden. Det betød utroligt mange forsøg før det enkelte instrument var færdigt.

Hugo Møller blev født i 1868 i Ålborg. I 1892 blev han gift med Caroline, som var fra Sverige. Hun blev født i 1872. I folketællingen fra 1901 boede de på Alleen i Kastrup Glasværks boliger, som lå i forbindelse med glasværket. De fik en søn, Egon Møller, der blev født i 1893 og en datter, Elly Møller, i 1904.

I sin fritid var Hugo Møller musiklærer i DUI. Fra omkring 1890 var han med i Glasmagernes Orkester, som alle spillede på messinghorn. I 1934 var han med til at danne Glasorkestret. Han var desuden med i Socialdemokratiet

I de lokalhistoriske udstillinger i kælderen på Kastrupgård kan nogle af glasinstrumenterne ses. Også de fine butterflies, som er Kastrup Glasorkesters officielle beklædning, er udstillet. Når glasorkestret optræder, er genstandene ude af huset.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalkarkiv

og meget aktiv i Kastrup Kajak Klub, hvor han var æresmedlem.

Den 8. januar 1939 døde Hugo Møller. Det var dagen, hvor han blev 71 år. På det tidspunkt boede han på Saltværksvej 71. Han havde arbejdet på glasværket, indtil han blev næsten 70 år. Han var i sin tid startet som 10-årig vel-sagtens som hyttedreng. Han

blev bisat den 13. januar 1939 fra Sundby Krematorium. A. Gjerster takkede ved bisættelsen på partiforeningens vegne og fortalte, at Hugo Møller var medlem nr. 1 i den lokale socialdemokratiske forening. Han fortalte også, at selvom Hugo selv var oppe i årene, så spillede han gerne musik, når der blev afholdt ”De Gamles Jul”. Formanden for Kastrup Kajak Klub, Villy Svendsen, takkede også Hugo Møller for det store arbejde. Kai Olsen fra Kastrup Glasorkester tog ligeledes ordet og takkede Hugo Møller for indsatsen dér.

DET SKØRE ORKESTER

I 1939 optrådte Glasorkestret i forskellige velgørende og politiske sammenhænge. Den 26. marts var det til fordel for ”Skolen og Hjemmet for Arbejdsledige” ved en barsar. Glasorkestret spillede til endnu en Grundlovsfest, hvor de politiske rettigheder blev fejret. Den var arrangeret af Socialdemokratiet i Lyngby-Taarbæk, så det var lidt af en rejse Glasorkestret skulle ud på med de sarte instrumenter.

På Husum Møllekro den 11. juni 1939 var glasinstrumenterne ude at spille igen. Det var i forbindelse med omtale af begivenheden i avisen, at Kastrup Glasorkester blev kaldt Det Skøre Orkester første gang, fordi instrumenterne er skøre og kan gå i stykker. Og navnet hænger ved endnu. Det var nogle af de arrangerer, der nåede pressen og dermed Kai Olsens scrapbøger. Han var blevet dirigent for Glasorkestret, nu hvor Hugo Møller ikke levede mere.

KAI OLSEN

I 1888-1889 tiltrådte Peter Olsen fra Holmegaard Glasværk som glasmager på Kastrup Glasværk. Han blev født i 1868 i Fensmark by. Han har formentlig været ungkarl boende i et kvistværrelse, der hørte til glasmagerboligerne. Her kunne ungarle bo for sig selv, men være på kost hos en glasværksfamilie. Han blev gift i 1897 med Hulda Selma Elfrieda Wentzel. Hun blev født i 1876 i Norge. De fik tre børn, hvoraf Kai Olsen var den yngste og den eneste dreng.

Fra Børnehjælpsdagen den 1. juni 1939, hvor også Kastrup Glasorkester var med mange gange. Pigerne er udklædte til at deltage i optøjet, der gik gennem gaderne for at tiltrække folks opmærksomhed.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B2315

Både Kai Olsens far og mor var ud af glasmagerfamilier. Huldas far var Frederik Leopold Wentzel. Hendes mor, Albertine Caroline Carlsen var fra Norge. Ved Huldas konfirmation står der i kirkebogen, at Albertine også var fra et glasværk – nemlig det norske Høvik Glasværk, som også producerede glasflasker.

Kai Olsen blev født den 26. marts 1903, og han var ud af en stor familie af glasmagere. Fra omkring 9-årsalderen begyndte han at spille violin og senere også forskellige horninstrumenter. I 1949 var han med til at oprette Tårnby Amatørorkester. Musik var ligesom glas-

arbejdet er stor del af hans liv. Han varetog glasorkestret og glasinstrumenterne med stolthed og var en god ambassadør for dem. Han indsamlede og opbevarede historien om orkestret – samt ikke mindst reklamerede han nidkært for de unikke glasinstrumenter.

Kai Olsen døde i 1979 – samme år som Kastrup Glasværk lukkede.

DEN NYE OG GAMLE KOMMUNE

Da Socialdemokratiet fik flertal i sognerådet i 1917, var en af de første store beslutninger at bygge kommunalt ejede

boliger. Det var et forsøg på at afhjælpe bolignøden efter bankkrakket i 1908 og 1. Verdenskrig, hvor det private boligbyggeri af udlejningsjendomme i det store hele var ophørt. I Tårnby Kommune blev det til byggeriet på

Søvang Allé. Det er således 100 år siden, at beslutningen og det første spadestik blev taget.

Der blev bygget boliger af to omgange, hvor de første blev kaldt "den gamle kommune". De sidste blev til "den nye kommune". Etageejendommene på Søvang Allé blev opført i 1917-1925. Det var sognerådsformanden Niels Peter Nielsen, der med et socialdemokratisk flertal kunne sætte skub i byggeriet med et statslån i ryggen. Næste etape var dog uden statslån. Indtil 1933 var der stort set kun kommunalt byggeri i de socialdemokratiske ledede kommuner, der sørgede for at bygge flere udlejningsjendomme.

Selve byggeriet mødte en del problemer, da der var flydesand i undergrunden. Det blev derfor nødvendigt at understøtte bygningerne yderligere og afvande området. Dertil

skulle der bruges penge på at få rent drikkevand, kloakering, pumpestation samt veje. Foruden kom ekstra krav fra arbejderne på byggeriet om at få et dyrtidstillæg, da madpriserne i krigsårene 1917 og 1918 var steget utroligt meget.

Da Peter Olsen holdt op på Kastrup Glasværk og blev skatteopkræver, skulle han og familien også flytte fra glas-magerboligerne. De fik så en lejlighed i det nyopførte kommunale byggeri – nærmere betegnet Søvang Allé 17, 1. tv. Det var en stor treværelses lejlighed, husker Kai Olsen. I en ny database som arkivet har oprettet, kan det ses, at den månedlige husleje i tiden 1921-1924 var på 50 kr.

Peter og Hulda blev boende her indtil 1937, da Peter døde. Kai var derimod flyttet ind i Engmarken 13, som også er i det kommunale byggeri, sammen med sin kone og deres barn Gunner. Da Hulda blev enke, byttede hun den store dyre lejlighed med den mindre billige, som hendes søn Kai havde i Engmarken. I den nye store lejlighed fik Kai og hans hustru en datter, Gurli, i 1938.

RADIOOPTAGELSE

Glasorkestret nåede radioen den 27. august 1939, som også blev optaget og sendt til Kai Olsen. Anmeldelsen lød, at glasinstrumenterne ikke gav englelyd eller altid spillede rent, men instrumenterne var af det pureste glas. Det var ved den lejlighed, at Kai Olsen præsenterede glasinstrumenterne således: ”De er behagelige at spille på, hvis man

Gunner Wentzel Olsen spiller på tuba fra Kastrup Glasorkester. Det foregår i hans forældres stue i Søvang Allé 17.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B6687

taber et instrument, behøver man ikke at bukke sig ned for at samle det op igen”.

Underforstået det ville være gået i tusinde stykker og kunne ikke længere bruges.

UNDER BESÆTTELSEN

Efter besættelsen af Danmark den 9. april 1940 fortsatte Glasorkestret med at optræde til forskellige velgørende begivenheder. Blandt andet til Børnehjælpsdagen den 19. maj 1940. Der var selvfølgelig heller intet, der tydede på, at der var mindre brug for hjælp, når Danmark nu var besat af det nazistiske Tyskland. Ved flere lejligheder spillede Glasorkestret til fordel for KFUM – ved en af lejlighederne gik pengene til indkøb af radioapparater til fattige, gamle mennesker, så de kunne holde sig underholdt og orienteret under krigen.

I juni 1940 nåede Glasorkestret første gang Billed-Bladets læsere. Der var også mange gode billeder af de særegne glasinstrumenter med deres blæsere. Igen i august 1959 blev hele Kai Olsens

Kastrup Glasorkester ved Børnehjælpsdagen i 1944 i Kastrup. I anledning af 10-året for Børnehjælpsdagen spillede lærerorkestret med på violiner. Yderst til venstre ses Sofus Hansen, derefter ubekendt, og så står Kai Olsen, inden lærere på violiner og fodboldspillere blander sig i rækken. Siddende foran Kai Olsen er det Erik Hansen. Overlærer Johannes Feldvoss sidder som nr. 4 fra højre i den midterste række.
Foto: Tårnby Stads- og Lokalarliv, B6692

familie vist sammen med instrumenterne. Nu med historien om, hvor svært det er at finde nye medlemmer til orkestret.

Kastrup Glasorkester kom på andre eventyr. Den 5. oktober 1940 skulle de optræde i KB-Hallen med plads til 4.000 tilhørere. Desværre blev orkestret sat sidst på programmet, så publikum begyndte at sive under koncerten, men anmelderen var meget begejstret for

Glasorkestret. Der var også rigtigt store navne på plakaten som jazzviolinisten Svend Asmussen og jazzpianisten Leo Mathisen.

I 1944, hvor Danmark ikke var helt så fredeligt længere, brugte Kastrup Glasorkester ikke glasinstrumenterne til Børnehjælpsdagen. Formentlig på grund af krigen blev der i stedet brugt almindelige i blæseinstrumenter i messing. Stadigvæk skulle 10-året for

Børnehjælpsdagen dog fejres, og lærerorkestret spillede med på deres violiner – blandt lærerne var Johannes Feldvoss. Der var ikke længere en fagforeningsfane med, men Dannebrog. Det var sikkert for at understrege danskheden – ligesom der var samspil mellem lærere og glasmagere frem for de tidligere års vægning af gammelt ”had” mellem eleverne fra Glasværkets

Skole og lærerne fra Kastrup Skole. Der kan siges at være intern enighed mod den ydre fjende – besættelsesmagten.

UDEN EGEN VINDING

Det blev til mange flere koncerter efter krigen, og stadigvæk var det velgørenhed og kulturelle arrangementer, der blev spillet til. En enkelt gang i

Kastrup Glasorkester optrådte ved Dansk Glasarbejderforbunds kongres i 1951 i Arbejdernes Forsamlingsbygning i Rømersgade. Bagerste række fra venstre: Kai Olsen, Alex Leck og Sofus Hansen. Forreste række fra venstre: Erik Hansen, Alf Højlund og Gunner Wentzel Olsen. På kongressen i 1946 havde de også vakt stor begejstring. Fotograferet i 1951. Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B6693

1947 gik turen helt til Helsingborg. Det var uden betaling og i orkestrets fritid.

Den første kontrakt, hvor det kan læses, hvad der præcist er aftalt, er ved Gladsaxe Børnehjælpsdag i 1950. Af scrapbogen fremgår det, at Glasorkestret skal optræde på Gladsaxe Skole. Kontakten er formidlet af en kommunelærer John A. Timmermann, som boede i Blekingegade. Ved arrangementet fik Glasorkestret betalt en vogn, så de ikke selv skulle afholde udgiften med at transportere sig og glasinstrumenterne. Det var den eneste afregning.

I tidligere avisomtaler af transporten har nogle journalister fremhævet det morsomme ved, at orkestret skulle have glasinstrumenterne med i de menneskefulde og hoppende sporvogne.

TIL FILMEN

I 1951 kom Glasorkestret til filmen. Det var i forbindelse med en industrimesse i Forum, hvor en film om det spillende Kastrup Glasorkester blev optaget. Filmoptagelsen var sågar nået til Ohio i USA, hvor

et søsterbarn til et af orkestermedlemmerne havde genkendt sin onkel. Historien var videregivet til Kai Olsen, som har underholdt pressen med den sjove historie.

I det hele taget har mange henvendt sig med historier og spørgsmål om Kastrup Glasorkester – ligesom Kai Olsen har modtaget fotografier og udklip fra folk. Det har udvidet scrapbøgernes omfang. Til gengæld blev der i løbet af 1950'erne færre glasmagere i Glasorkestret.

UNGARNS-INDSAMLINGEN

Danmarks Radio afholdt tre indsamlinger på landsdækkende fjernsyn tre lørdage i træk i marts 1957. Programmerne var meget populære, og stort set alle fra dengang kendte til fjernsynets Ungarnsindsamling. Også her gjorde Kastrup Glasorkester sig positivt bemærket ved at spille til en af koncerterne til fordel for Ungarn og de flygtninge, som krigen havde medført.

Glasorkestret spiller i Radiohuset ved Ungarnshjælpen lørdag den 9. marts 1957. Fra venstre ses Gunner Wentzel Olsen som nr. 1. Derudover er nr. 6 Leo Onsvig og nr. 8 Kai Olsen.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B5038

GLASTROMMEN

Året efter den store tv-premiere for Kastrup Glasorkester kom det nyeste skud på stammen – en glastromme. Igennem tiden var det blevet kommenteret, at Glasorkestret manglede en glastromme. Den 25. gang der skulle afholdes Børnehjælpsdag i Tårnby Kommune, mødte orkestret også op med en glastromme. Max Andersen spillede på den. Han var i øvrigt bror til Kai Olsens kone. Familierela-

tionen fik ham ind i Glasorkestret. Det var i øvrigt ham, der havde udtænkt, hvordan trommeskindet kunne sidde fast på glasset – uden at skindet blev skåret i stykker af de skarpe glaskanter. Det var i 1958. Selve jubilæet for både Børnehjælpsdagen og Kastrup Glasorkester blev holdt i 1959 – 25 år efter indtoget i Tårnby i 1934.

TEKNIKKEN

I 1959 blev en musikprofessor fra Massachusetts i USA interesseret i Glasorkestret, som han havde læst en artikel om i et irsk blad. Han tog kontakt til Kai Olsen. Al brevveksling blev oversat fra engelsk til dansk og omvendt.

Kai Olsen klarlægger nogle af detaljerne bag de uforglemmelige horn: ”Instrumenterne er selvsagt uden ventiler, og kan som før nævnt kun frembringe naturtonerne (c - g - c - e - g - c). Samtlige instrumenter er stemt i Bb og lyder efter beskaffenheden i flere oktaver. Som De naturligvis ved, er tonerne afhængige af instrumenternes længde og vidde, glassets sammensætning og mænge og rigtige forhold. Det er selvfølgelig hensynet hertil, der gør fremstillingen så vanskelig – hvert af instrumenterne skal jo desuden stemme overens med hverandre.”

Kai Olsen forklarer videre: ”Tonen, som jo skal være resultatet af vore anstrengelser, er efter min mening fuld så klar og smuk som en mes-sing-tone. Under de rigtige akustiske forhold kan glassets

svingninger endog gøre tonen endnu fyldigere og klangfuld”. Store ord om de skøre glasinstrumenter.

GLASPUSTER VISEN

Noderne til visen findes på Stads- og Lokalkivet

Den flittigste svend, som nogen kan skue,
er ham, der fremtryller det flydende glas.
Han bader i sved i lysende lue,
og lungerne fyldes af stinkende gas.
Han ruller og puster, han let balancerer,
og propert og sirligt han glasset leverer.
Men når det er færdigt, så får det først klang.
Og siden det svinges i jubel og sang.

En sommerdag varm, når solen den brænder,
så er livet ret hårdt for en glaspustersvend.
Men alt snurrer rundt i de barkede hænder,
de smukkeste ting han så let tryller frem.
Om ovnen de står som en syngende skare.
Der tales om alt, mens på glasset tages vare.
Med værktøjets klappen han blander sin sang.
I tonerne høres krystalglassets klang.

Men når han er fri fra røgen og varmen,
ja, så er der liv over glaspusteren.
Han viser sin kraft i viljen og armen.
Hvor glassene klinger, der søger han hen.
Så længe der findes en ranke på jorden,
så blæses der glas i syden og norden.
Og har han i stemmen så liflig en sang,
jeg tror, at han fik den, når glassene klang.

/ Kai Olsen

UNIFORMEN

Når Glasorkestret spiller, udgøres uniformen af en butterfly. De blev købt omkring 1950 i en tøjbutik kaldet ”Hos Emma”, som lå i Alleen. Butterflyen var afløseren for kasketten med den hvide puld. Før da var kendetegnet den høje hat – som alle glasmagere brugte til fin brug.

Kai Olsen huskede det således: ”Jeg erindrer tydeligt, at der intet selskabeligt foregik – fester eller begravelser – uden at glasmagerne mødte frem i høj hat og diplomatfrakke. Selv en spadseretur om søndagen skulle foregå med høj hat og blankpudsede træsko. Denne skik holdt sig helt op til 1930 – i hvert fald for de ældres vedkommende, men uddøde med den ældre generation. Dog fortsatte talemåden ”de fine glasmagere” noget længere.”

UDSKIFTNING I BESÆTNINGEN

I 1958 var der stadigvæk, foruden Kai Olsen, to af de oprindelige medlemmer af orkestret med. Det var Sofus Hansen på 80 år og Erik Hansen. Sofus

Hansen var glasmager. Han var et stille og roligt menneske, som aldrig blev uvenner med nogen. Hans Sofus Peter Hansen blev født i 1878 i Kastrup. Faderen havde været fisker – ikke glasmager. Sofus kom i lære som glasmager på Kastrup Glasværk fra 1892 til 1896. Han var formentlig kommet i lære lige efter sin konfirmation. Han var på Hellerup Glasværk fra 1900 til 1904, inden havde han fortsat sit arbejde i Kastrup. I 1904 gik turen til Aarhus Glasværk, som kun eksisterede fra 1898 til 1927. Da Sofus arbejdede der, var Aarhus Glasværk allerede i 1902 overtaget af Fyens Glasværk. I 1905 kom Sofus hjem igen til Kastrup for at arbejde som glasmager. Han kan følges i arkivets databaser over arbejderne fra Kastrup Glasværk.

Hverken Erik Hansen eller Gunner Wentzel Olsen var glasmagere, men til gengæld var de dygtige musikere fra glasmagerfamilier.

Senere, da Kai Olsen ikke længere kunne spille, var der ingen glasmagere tilbage i orkestret. Der var dog stadig et par glasmagersønner med.

Det første søbad lå mellem Alleen og Saltværksvej – nærmest ved Kastrup Værk. Det var bygget på privat initiativ, men overgik til kommunen i 1918. Her ses nogle glasmagere på badebroen.

Bageste række fra venstre: ?, Albert Stricker, Marius Rasmussen, ?, ?

Forreste række fra venstre: Carl Johan Olsen, Bernhard Lind, Sofus Hansen, Carl Jensen og Gerster. Drengen foran hed Frederiksen til efternavn. Billedet er fra 1913.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalkiv, B1530

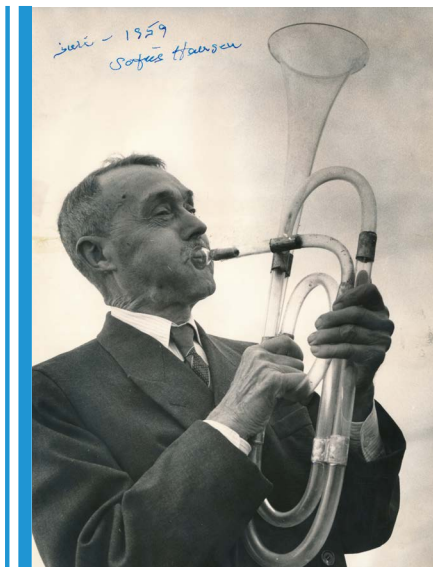
Efter at Kastrup Glasværk lukkede, blev det helt umuligt at rekruttere glasmagere som nye orkestermedlemmer. Men så længe Kastrup Glasorkester spiller, holdes historien i live om en tid med glasmagernes flotte håndværk og stolte musiktradition.

HISTORIERNE

Igennem de mange år, som scrapbøgerne viser avisudklip fra, kan man se, at nogle af historierne bliver bedre og bedre med tiden. Da Hugo Møller var i live, var tubaen seks meter lang, hvis den havde været udstrakt. Det fortæller han selv i interviewene, han var med i.

Han havde vel at mærke også selv fremstillet instrumentet. Men på lidt over 20 år var tubaen vokset med halvanden meter, så nu gengav aviserne, at selvsamme glasinstrument var 7 ½ meter langt. I starten 1930'erne har aviser måske citeret lige tæt nok på den forrige avisartikel om Kastrup Glasorkester. De er næsten ordret ens. Til gengæld blev

der ikke lagt flere og flere meter til historien. Der var andre historier, som blev fortalt under koncerterne og til journalisterne. Kai Olsen citeres blandt andet for at fortælle Glasorkestrets medlemmer: ”I må gerne tabe en tone, men aldrig instrumentet – for så går det i tusind stykker, og det kan ikke erstattes”.

Sofus Hansen spiller althorn i Kastrup Glasorkester. Han har været med i glasorkestret siden starten i 1934. De gennemsigtige instrumenter gjorde sig bemærket alle steder. Fotograferet i juli 1959. Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B6688

GUNNER WENTZEL OLSEN

Når der skulle rekrutteres nye medlemmer til Glasorkestret, skete det gennem familie og venner. Første gang Kai Olsens søn, Gunner Wentzel Olsen, spillede i orkestret, var han bare 12 år gammel. Det tidligste avisfoto med ham i scrapbogen er fra oktober 1945. Gunner selv blev ikke glasmager, men elev på Tårnby Rådhus i 1949. Gunner begyndte imidlertid på lærerseminariet i 1956 på aftenskole samtidigt med arbejdet for Tårnby Kommune. I 1958 stoppede Gunner på rådhuset for at blive ansat som vikar på Skottegårdsskolen, indtil han i 1961 blev fastansat som færdiguddannet lærer. Han undervi-

Sals Allé med Kastrup Glasværks arbejderboliger – et lille samfund i samfundet. Et meget stolt og traditionsrigt samfund med glasmagere og deres familier, der stadigvæk hæger om den særlige glasmagerkultur.

Akvarellen er fra 1932.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B6725

ste i musik, dansk og historie. Gunner Olsen overtog ledelsen af Kastrup Glasorkester, da hans far – som var over 70 år – ikke længere kunne klare det. Når Gunner ikke mere kan stå for Glasorkestret, vil hans søn, Stefan Wentzel Olsen, overtage ansvaret for glasinstrumenterne. Stefan har spillet med i orkestret siden 1995. Det bliver altså sønnesønnen efter Kai Olsen, der skal værne om de unikke instrumenter og få dem ud at spille.

FREMTIDEN

Det var aldrig meningen, at Glasorkestret skulle tilknyttes selve glasværket. Derfor blev det også et afslag, da Holmegaard Glasværk i 1970 foreslog, at glasinstrumenterne og Glasorkestret skulle føres videre af Urania – et orkester fra Holmegaard Glasværk. Det var også i svaret, at Kai Olsen afslørede, at det var hans søn, der kom til at videreføre orkestret, indtil den dag hvor der ikke længere kunne spilles på

glasinstrumenterne, hvorefter de ville blive givet til musikhistorisk museum. Når der kun er et af hvert instrument tilbage – altså én kornet, ét althorn, én basun og én tuba, vil der ikke længere blive spillet på de historiske glasinstrumenter.

Glasinstrumenterne – og dermed Glasorkestret – er en fejring af glasmagerene fra Kastrup, skabt af en glasmager, spillet af glasmagere for glasmagere ved en fodboldkamp for velgørenhed.

Værket har tit hævdet, at Glasorkestret gjorde god reklame for Kastrup Glasværk. Glasorkestret har derimod fra starten af fastholdt sin uafhængighed – ved selv at bekoste glasset til instrumenterne, ved at fremstille dem uden for arbejdstiden og ved at spille i deres fritid. Arrangementet skulle være til velgørenhed eller med et kulturelt sigte. Et nobelt formål for de skrøbelige instrumenter i Det Skøre Glasorkester, der har vist sig meget levedygtigt.

Glasmagere og hyttedrenge blev fotograferet i 1904. Selvom det er længe siden, føler mange sig stadig knyttet til glasværket.

Bagerst fra venstre ses Peter Olsen og Hugo Møller som nr. 4 og 5.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B6726

Glasmagerne holder en velfortjent pause fra det varme arbejde, mens støvet skylls væk i en tår øl. Nr. 3 fra venstre er Kai Olsen.

Fotograferet omkring 1955-1958.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalkiv, B6727

På Tårnby Stads- og Lokalkivs hjemmeside kan du høre en optagelse af Kastrup Glasorkester. Du kan blot søge på navnet eller bruge linket.: taarnbybib.dk/node/1556

TÅRNBY STADS- OG LOKALARKIV

Du kan henvende dig til arkivet i bibliotekets åbningstid. Se åbningstiderne for biblioteket på www.taarnbybib.dk

En del materiale kan du finde i TÅRNBY-RUMMET på Tårnby Hovedbibliotek, Kamillevej 10

De lokalhistoriske fotografier fra Tårnby kan du se på www.arkiv.dk

Du kan se de lokalhistoriske udstillinger

MIDT PÅ AMAGER og KASTRUP GLAS på Kastrupgårdsamlingen, Kastrupvej 399
Se åbningstider på www.kastrupgaardsamlingen.dk

PERMANENTE og SKIFTENDE UDSILLINGER på Plyssen, Amager Strandvej 350
Se åbningstider på www.plyssen.dk

Kastrup Glasorkester ved Børnehjælpsdagen i 1935 i Kastrup. Et nyt indslag i optoget er en opråber med megafon ridende på en hest, som ganske vist blev trukket af en oppasser.
Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B6696

Kastrup Glasorkester kan kun spille naturtoner, da der ingen ventiler er på glasinstrumenterne. De har derfor melodier skrevet specielt til det – et samarbejde mellem Hugo Møller og Kai Olsen. Her er et udvalg af de morsomme titler: Livjæger March, Glastrompeter March, Trippevals, Fryklunds Vals, Det Kolde Ben Mazurka og Kuk Kuk Sekstur. Det fortæller også en lille historie om det helt unikke glasorkester fra Kastrup.